

vidt de derefter følgende Rettsbestemmelser skulle være anvendelige i visse faktiske Forhold eller ikke. Jeg skal tillade mig at forklare det noget nærmere. Saaledes som § 1 nu foreligger, er det sagt, at den Regel, der gives om Fæstjordens Eiers indskrænkede Dispositionsret over den tiende Gaards Jorder, skal komme til Anvendelse i de Tilfælde, hvor Bygningerne med Grund, Haveplads m. m. eies af Fæsterne, og hvor Bygningernes Eiere efter hinanden have fæstet Jorden. Det er noget reent Faktisk, og det skal være nok til at bringe de derpaa følgende Rettsregler til Anvendelse. Vedtages derimod det af de ærede Medlemmer stillede Forslag, er det ikke nok, at Forholdet har bestaaet faktisk saaledes, men det skal da ligge for, at det er som Eiere af Bygningerne m. v., at Fæsterne have fæstet Jorden, og det skal fremdeles ligge for, ikke blot, at de have fæstet Jorden, men at de have haft Afgang til at fæste den. Man tænke sig nu, at der reises Tvivl om, hvorvidt Eiere, foruden det Faktiske, have haft denne Afgang, — det vil da være tvivlsomt, om de Regler, om hvilke vi alle ere enige, skulle komme til Anvendelse eller ikke. Ved at vedtage det oftnævnte Forslag vil der saaledes kunne blive kastet en Tvivl ind, hvor der ikke er nogen Tvivl, naar Paragrafen vedtages saaledes, som den fra vor Side er affattet, og det forekommer mig derfor, at de ærede Medlemmer ved deres Forslag modarbejde deres egen Hensigt. Der skal i Begyndelsen af § 1 ikke træffes nogen Afgjørelse om, hvilket Rettsforhold der gjælder; det, det kommer an paa, er alene at betegne de faktiske Forudsætninger, og, som sagt, fremkalder man kun Tvivl og kaster Elementer til Strid ind i Sagen ved at vedtage den Tilføining, som saaledes er foreslaaet.

Tscherning: Det er ganske rigtigt, at det er det Faktiske, som skal nævnes, men det er netop det Faktiske, at Bygningernes og Tostens Eier som saadan har fæstet Jorden; det er netop det Faktum, som har bestaaet i en Række af Aar og kun været omtvistet en eneste Gang. Forresten har det bestaaet stadigt, og naar man derfor spørger, med hvilken Nødvendighed vi her fremhæve det, saa maa Sva-

ret blive, at det er, fordi man her giver Eieren af Jorden Ret til at lade sig udlægge en Eiendom efter Taxation, men denne Eiendom kan enten taxeres som simpel Bygning eller som Bygning i Forbindelse med Værdien af Afkomsten til at faae Fæste paa Jorden. Derfor er det ganske vigtigt, at dette Faktum, eller denne Tilstand, holdes fast og ikke opgives; thi opgives den her i Loven, seer det ud, som om vi her vare vegne tilbage derfra, og saa have vi, mod hvad vi almindelig gjøre, nedsat i Værdi de Bygninger, som vi, skjøndt de eies med fuldstændig Eiendomsret, overgive til Taxation. Det er nemlig Bygningernes og Tostens Eiere, der som saadanne i en Række Aar have fæstet Jorden. Jeg har imidlertid ikke indladt mig paa at sige, at det er som saadanne, at de have haft denne Ret, men har indskrænket mig til at udtale den Kjendsgjerning, som i Grunden er udtalt i Forveien i Lovudkastet, at det er dem, som have fæstet Jorden. Dersom det skulde være alene, fordi de boede i Bygningerne, at de havde denne Ret, saa havde Bygningerne ikke den Værdi, som ligger deri, at det er, fordi de have besiddet Bygningerne og Tosten. Jeg tror ikke, at der findes fra gammel Tid af noget Gaardsted, uden at det har sin Tost ved sig, efter som Tosten var det Eneeste, der i tidligere Tid afslitte Gaardsted fra Huus; var Stedet uden Tost, saa var det Huus, og det var igjen Tosten og ikke Bygningen, som anviste Gaardstedets Andeel i samtlige Marker. Det, som jeg altsaa gaaer løs paa, er, ikke at opgive en Kjendsgjerning, som har været, men holde den fast som Noget, der ogsaa maa blive Gjenstand for Ansættelse i Penge. Dette er egentlig Indholdet af begge Forslagene, og jeg skal derfor ikke nærmere gaae ind paa det andet.

Klein: Det er virkelig en Feiltagelse af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Det vil aldeles ikke faae den allermindste Indflydelse paa Vurderingen af den Eiendomsret, hvorom der er Spørgsmaal, hvad enten det Ord „Tostens“ optages i Loven eller ikke; thi Reglerne for Taxationen, hvorpaa Erstatningen skal grundes,